

Naděje umírá poslední

Benjamin KURAS napsal další knihu **POSLEDNÍ NADĚJE CIVILIZACE**, která navazuje na jeho předchozí knihu „Jak zabít civilizaci“ (obě knihy vydalo nakladatelství Eminent, P.O.Box 298, 111 21 Praha 1, www.eminent.cz). V této nové knize dokumentuje dobu od přelomových událostí historické migrační vlny léta 2015 a nabízí hlubší vhled do příčin a kořenů sebevražedné mánie západní civilizace. Vypráví tak zoufalý výkřik k probuzení z iluzí a sebeklamů různými bříly vnímané reality a vykresluje skutečný obraz vystupující z mlhy ideologické zaslepenosti.

V podrobně dokumentovaných událostech popisuje šíři kolonizace a hloubku islamizace západní Evropy, prudké tempo islamizace Ameriky za Obamova prezidentství, kolaps Blízkého východu a jeho pád do brutálního chaosu a ničím nezastavovaný růst síly a agresivity spojený se sofistickou strategii radikálního islámu. Ukazuje, jak a proč prohlubující se psychické poruchy západních elit vhnávají celou civilizaci do propasti, a přibližuje poslední naděje na záchranu Evropy před kulturním a civilizačním zánikem. Vkládá je především do střední Evropy jako poslední dosud nekolonizované a multikulturní politickou korektnosti neomámené evropské části, jejímž osudovým posláním je vyrůst ze své domnělé malosti a uchovat zdravý rozum, tak jako kdysi Západ zachránil zdravý rozum a civilizovaný život jí.

Následuje ukázka z této pozoruhodné knihy, kterou by si měl povinně přečíst každý občan této země (raději celé Evropy).

* * *

Chybami se člověk učí. Hloupí se učí chybami svými, chytrí chybami druhých. Neopakujme ten katastrofální experiment lidského inženýrství po nich a začněme experiment nový. Pojmenujme si jej třeba Fayovým „Archeofuturismem“. Záchrana budoucnosti návratem ke kořenům. Hledáním nejen toho, kde jsme, ale kdo jsme. Jak jsme sem dospěli a kdo nám sem pomohl. Kolik životů za to naše privilegium kdo položil. Kolik dávných velikánů nám má co sdělit. Kolik dřívějších malérů a katastrof nás může před čím varovat. Jaké máme poslání a jak je plnit, neboť nikdo jiný to za nás udělat nemůže. Postavme se opět, rčením Newtonovým, na ramena mrtvých gigantů. Vezme, že máme nejen plné právo na tom-

to kontinentě přežít jako svobodní lidé, ale i povinnost pomoci ke svobodě těm, kdo k ní kdysi pomohli nám. Připomeňme si, že práva jsou jen výsledkem plněných povinností.

Ještě jsme k tomu všechny šance nepromarnili. Zkusme to těmito metodami:

1. Nazývat věci pravými jmény, nezamlčovat fakta skutečná a nevymýšlet neskutečná.

2. Vztít konečně na vědomí, že se proti nám vede válka na život a na smrt, a začít rychle stavět hradby a pevnosti, psychické, kulturní a materiální.

3. Nemarnit čas a energii „sterilními hádkami a sektářskými rozbroji“.

4. Přestat spoléhat na druhé a posílit se k vlastní záchraně sami.

5. Zbavit se pocitu viny, sebenávnosti, xenofílie a etnomasochismu.

6. Vzdělávat sebe i děti v evropské historii, pěstovat evropskou etiku a estetiku, vnímat jejich bohatství a duchovní energii a vědět, za co bychom byli ochotni riskovat život pro záchranu druhých nám podobných.

7. Zbavit svoji politiku celoevropské „devirilizace“ a opět ji „virilizovat“.

8. Posílit armádu a bezpečnostní složky a obnovit úctu k vojenskému hrdinství.

9. Stmelit Visegrádskou čtyřku ve společnou obrannou hradbu.

10. Jako celek suspendovat schengenskou dohodu a kontrolovat, koho sem pustíme.

11. Přibrat, budou-li mít zájem, Chorvatsko, Slovinsko, Bulharsko, Rumunsko a Srbsko.

12. Početně posílenou společnou policií a vojskem hlídat tyto nové hranice.

13. Nepustit dovnitř žádné nové muslimy a povzbuzovat je k přesunu do pohodovějšího azylu v bezpečnějších a bezkonfliktních zemích, jako Kuvajt, Dubaj, Bahrajn, Brunej, Alžírsko, Tunisko, Maroko, Indonésie, Malajsie, Maledivy, Pákistán, Irán, Saúdská Arábie.

14. Nenabízet žádnému migrantovi jakéhokoli vyznání iluze snadnějšího života, než mají dvě třetiny občanů nedosahující na průměrnou mzdu, z jejichž daní by se takový snadný život musel platit.

15. Muslimům již zde legálně žijícím zaručit stejnou svobodu a stejná práva jako všem ostatním s podmínkou, že propagace džihádu a zákonů šaria je porušením zákonů a důvodem k vystěhování do některého ze států, které tyto prvky islámu praktikují.

16. Všem místním politikům a ve-

řejným činitelům kolaborujícím s evropským sebevražedným projektem domorodé genocidy nabídnout slušné jednorázové odstupné a zaplatit i letenku do islámské země jejich volby.

* * *

„Islám má vůli zvítězit, ale nemá prostředky. My máme prostředky, ale nemáme vůli,“ píše islamolog Raymond Ibrahim. „Nezískáme-li vůli dřív než on prostředky, zničí nás.“

Ti z nás, kdo věří v Tvůrce Vesmíru, mohou ještě spoléhat na víru, že Bůh Tvoření nemůže nechat nad celým lidstvem zvítězit něco tak antitvůrčího, jako je islám. Že přece v takovéto krizi musí zase přijít s nějakým zázrakem.

Jenže se zázraky se to má podobně jako v tomto otrápaném vtipu.

Šíří se záplavy a lidé se balí do automobilů a z města odjíždějí do hor. Kromě jednoho zbožného dědečka, který odmítá odvoz se slovy:

„Já věřím v Pánaboha a on mě utonout nenechá.“

Voda stoupá k prvnímu poschodí a děda sedí v okně. Přijede pro něho člun: „Dědo, nastupte, voda stoupá.“

„Já věřím v Pánaboha a on mě zachrání.“

Voda stoupá ke střeše a děda sedí u komína. Přiletí pro něho vrtulník: „Dědo, nastupte, voda stoupá.“

„Já věřím v Pánaboha a on mě utonout nenechá.“

Voda zaplaví dům a děda utone. Přijde do nebe a rovnou zhurta k Pánu Bohu:

„Panebože, já v tebe celý život věřím a modlím se a ty mě takhle necháš utonout.“

„Nesváděj to na mě,“ odpovídá Pánbůh. „Auto jsem pro tebe poslal. Člun jsem pro tebe poslal. Vrtulník jsem pro tebe poslal...“

Možná je načase začít si zase všimnout zázraků a přijímat je, když se nám nabízejí. To, že Orbán včas zavřel střešoevropské hranice a ustál nadávky eurounijních mocipánů a mocipaniček, byl zázrak. Že se kolem něho semkla Visegrádská čtyřka, byl další zázrak. Zázrak, že proti migračním kvótám EU bude hlasovat celý český parlament, si nikdo ani ve snu nepředstavoval.

Tim ale série zázraků teprve začíná.

Na zázracích není nic příliš nadpřirozeného. Začnou se dít, když člověk začne myslet nemyslitelné, představovat si nepředstavitelné a konat nekonatelné.

Naděje umírá poslední. Nepohřbívejme ji zaživa.

Benjamin Kuras